

ДИРЕКТИВА 90/415/ЕИО НА СЪВЕТА

от 27 юли 1990 година

за изменение на приложение II към Директива 86/280/ЕИО за граничните стойности и (да се промени навсякъде в текста) цели за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I на приложението към Директива 76/464/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално член 130 У от него,

като взе предвид Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. за замърсяването, причинено от някои опасни вещества, зауствани във водната околна среда на Общността⁽¹⁾, и по-специално членове 6 и 12 от нея,

като взе предвид предложението от Комисията⁽²⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁽³⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽⁴⁾,

като има предвид, че с оглед опазване на водната околна среда на Общността от замърсяване с някои опасни вещества член 3 от Директива 76/464/ЕИО въвежда режим на предварителни разрешителни за определяне на емисионните норми за заустванията на веществата от списък I на приложението към нея; като има предвид, че член 6 от посочената директива предвижда определянето на гранични стойности на емисионните норми и определянето на цели за качество за водната околна среда, засегната от заустванията на тези вещества;

като има предвид, че държавите-членки се задължават да прилагат граничните стойности, с изключение на случаите, в които те могат да прилагат цели за качество;

като има предвид, че Директива 86/280/ЕИО⁽⁵⁾, изменена с Директива 88/347/ЕИО⁽⁶⁾, трябва да бъде приведена в съответствие и да бъде допълнена, по предложение на

⁽¹⁾ ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ С 253, 29.1.1988 г., стр. 4.

⁽³⁾ ОВ С 96, 17.4.1989 г., стр. 188.

⁽⁴⁾ ОВ С 23, 30.1.1989 г., стр. 4.

⁽⁵⁾ ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 16.

⁽⁶⁾ ОВ L 158, 25.6.1988 г., стр. 35.

⁽¹⁾ Настоящата директива е нотифицирана на държавите-членки на 31 юли 1990 г.

Комисията, в светлината на развитието на научното знание предимно за токсичността, устойчивостта и натрупването на споменатите вещества в живите организми и утайките или в случай на подобрение на най-добрите налични технически средства; като има предвид, че има основание да се допълни споменатата директива с разпоредби за други опасни вещества и да се измени приложение II;

като има предвид, че член 5 от Директива 86/280/ЕИО предвижда, в случай на някои значителни източници на замърсяване с тези вещества, различни от веществата, предмет на гранични стойности на общността или на националните емисионни норми, създаването на специални програми за премахване на това замърсяване;

като има предвид, че е подходящо незначителните зауствия, които се подчиняват на член 5 от Директива 86/280/ЕИО, да бъдат освободени от спазването на изискванията на член 3 от Директива 76/464/ЕИО;

като има предвид, че въз основа на критериите, определени в Директива 76/464/ЕИО, 1-2-дихлороетан, трихлороетилен, перхлороетилен и трихлоробензен трябва да се включат в разпоредбите на Директива 86/280/ЕИО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложение II към Директива 86/280/ЕИО се изменя в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива, в срок от осемнадесет месеца, считано от нейното съобщаване ⁽¹⁾. Те незабавно уведомяват за това Комисията.
2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 27 юли 1990 година.

За Съвета:
Председател
E. RUBBI

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗМЕНЕНИЯ КЪМ ПРИЛОЖЕНИЕ II КЪМ ДИРЕКТИВА 86/280/ЕИО

1. Под заглавието се добавят следните точки:

- „8. Относно 1,2-дихлороетан (EDC)
- 9. Относно трихлоретилен (TRI)
- 10. Относно перхлоретилен (PER)
- 11. Относно трихлоробензен (TCB)“.

2. Добавят се следните раздели:

“VIII.: Специални разпоредби относно 1,2-дихлороетан ((EDC) (№ 59)(*)

CAS – 107-06-2

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на EDC като разтворител извън мястото на производство или на преработка в случая, когато годишните зауствания са под 30 kg годишно. Тези незначителни зауствания могат да бъдат изключени от прилагането на изискванията, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО, държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 година. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.

A (59): Гранични стойности на емисионните норми ⁽¹⁾

Вид промишлено предприятие (²) (³)	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във		Да се спазва от
		маса(g/t) (⁴)	концентрация (mg/l) (⁵)	
а) Производство само на 1,2-дихлороетан (без преработка или употреба на същото място)	месечна	4	2	1.1.1993 г.
		2,5	1,25	1.1.1995 г.
	дневна	8	4	1.1.1993 г.
		5	2,5	1.1.1995 г.
б) Производство на 1,2-дихлороетан, и преработка и/или употреба на същото място, с изключение на употребата, посочена в буква “д) по-долу”(⁶) (⁷)	месечна	12	6	1.1.1993 г.
		5	2,5	1.1.1995 г.
	дневна	24	12	1. 1.1993 г.
		10	5	1. 1.1995 г.
в) Преработка на 1,2-дихлороетан в други вещества, освен от винил хлорид (⁸)	месечна	2,5	1	1.1.1993 г.
	дневна	5	2	1.1.1993 г.

г) Употреба на EDC за обезмасляване на метали (извън мястото на промишленото предприятие, обхванато от буква б) ⁽⁹⁾	месечна	-	0,1	1.1.1993 г.
	дневна	-	0,2	1.1.1993 г.
д) Употреба на EDC в производството на йонообменници ⁽¹⁰⁾	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

⁽¹⁾ Отчитайки летливостта на EDC и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6 от Директива 86/280/ЕИО, в случая, когато се използва процес, включващ разбъркване на открито на отпадъчните води, съдържащи EDC, държавите-членки трябва да изискват да се спазват граничните стойности нагоре по течението спрямо съответните предприятия; те трябва да гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

⁽²⁾ Производственият капацитет за пречистен EDC включва тази фракция на EDC, която не се редуцира в цеха за производство на винилхлорид към същото предприятие и която се връща към цеха за пречистване на EDC на предприятието.

Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административният орган, или при липса на такъв, най-голямото годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава съществено от действителното производство.

⁽³⁾ Опростена процедура за мониторинг може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 kg годишно.

⁽⁴⁾ Тези гранични стойности се отнасят за:

- производствения капацитет на пречистен EDC, изразен в тонове, за отраслите “а” и “б”,
- преработвателния капацитет на EDC, изразен в тонове, за отрасъла “в”.

Въпреки това, по отношение на отрасъла “б”, ако преработвателният и потребителският капацитет е по-голям от производствения капацитет, граничните стойности се прилагат по отношение на общия преработвателен и потребителски капацитет. Ако има повече предприятия на същото място, граничните стойности се прилагат за всички предприятия, взети заедно.

⁽⁵⁾ Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, Заглавие А, точка 4, тези пределни концентрации се отнасят за следните референтни обеми:

- а) 2 m³/t производствен капацитет за пречистен EDC;
- б) 2,5 m³/t производствен капацитет за пречистен EDC;
- в) 2,5 m³/t преработвателен капацитет за EDC.

⁽⁶⁾ Граничните стойности отчитат всички дифузни вътрешни източници и/или употребата на EDC като разтворител в мястото на промишлено производство; те ще позволят да се намалят с повече от 99% заустванията на EDC.

Въпреки това е възможно да се постигне намаляване с повече от 99,9% благодарение на прилагането на най-добрата налична технология и липсата на вътрешни дифузни източници.

Въз основа на придобития опит при прилагането на настоящите мерки Комисията ще представи своевременно на Съвета предложения, насочени към прилагането на по-строги гранични стойности от 1998 година.

⁽⁷⁾ Когато държава-членка прецени, че за даден производствен процес на EDC е невъзможно да се спазят тези гранични стойности до крайния срок 1 януари 1993 г. поради факта, че това производство е интегрирано с производството на други хлорирани въглеводороди, тя трябва да уведоми за това Комисията преди 1 януари 1991 година. Най-късно до 31 декември 1993 г. на Комисията ще се представи програма за намаляване на заустванията на EDC, която позволява да се спазват тези гранични стойности до крайния срок 1 януари 1997 година. Дотогава граничната стойност по-долу трябва да се спазва до 1 януари 1993 година:

- 40 g EDC/t производствен капацитет за пречистен EDC (в средни месечни и дневни стойности).

Граничната стойност, изразена като концентрация, се извежда като функция на обема зауствена вода от съответното предприятие или предприятия.

⁽⁸⁾ Има се предвид, в частност, производството на етилен диамин, етиленполиамин, 1.1.1.-трихлороетан, трихлороетилен и перхлоретилен.

⁽⁹⁾ Тези гранични стойности се прилагат само за предприятия, чиито годишни зауствания надхвърлят 30 kg/година.

⁽¹⁰⁾ Понастоящем не е възможно да се приемат гранични стойности за този отрасъл; Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение на Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми съответствие с приложение I, А, точка 3.

Б (59): Цели за качество

Среда	Гранични стойности за качество (µg/l)	Да се спазва от
Повърхностни води на сушата	10	1.1.1993 г.
Води при устието		
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието		
Териториални морски води		

Комисията ще сравни резултатите от мониторинга, извършен в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 2,5 µg/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа целите за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Заглавие В (59): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод за определяне на 1,2-дихлороетан в отпадъчните води и във водната околна среда (вж. английския оригинал) е газова хроматография с електронзахващащ детектор след екстракцията с подходящ разтворител или газова хроматография след отделяне чрез процес “издухване и улавяне” и улавяне, използващ криогенно охладен капилярен уловител. и концентриране чрез уловител при ниска температура (криогенна капилярна уловка) Границата на определяне е 10 µg/l за отпадъчните води и 1 µg/l за водната околна среда.
2. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.
3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на EDC с позоваване на количеството на AOX, EOX или VOX, при условие че Комисията предварително се е убедила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на EDC и на използвания параметър.

IX. Специални разпоредби относно трихлороетилен (TRI) (№ 121)(*)

CAS-79-01-6

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на TRI като разтворител за химическото чистене, за екстракцията на мазнина или миризми и за обезмасляването на метали в случая, когато годишните зауствания са под 30 kg/година. Тези незначителни зауствания могат да бъдат изключени от прилагането на изискванията, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО, държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 година. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.

Заглавие А (121): Гранични стойности на емисионните норми⁽¹⁾

Вид промишлено предприятие ⁽²⁾	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във		Да се спазва от
		Тегло (g/t) ⁽³⁾	Концентрация (mg/l) ⁽⁴⁾	

а) Производство на трихлоретилен (TRI) и на перхлоретилен (PER)	месечна	10 2,5	2 0,5	1.1.1993 г. 1.1.1995 г.
	дневна	20 5	4 1	1.1.1993 г. 1.1.1995 г.
б) Употреба на TRI за обезмасляване на метали ⁽⁵⁾	месечна		0,1	1.1.1993 г.
	дневна		0,2	1.1.1993 г.

⁽¹⁾ Отчитайки летливостта на трихлоретилена и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6 от Директива 86/280/ЕИО, в случая, когато се използва процес, включващ разбъркване на открито на отпадъчни води, съдържащи трихлоретилен, държавите-членки трябва да изискват да се спазват граничните стойности нагоре по течението от съответните предприятия ; те гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

⁽²⁾ Опростена процедура за контрол може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 kg/година.

⁽³⁾ За отрасъла “а” граничните стойности за зауствания на TRI се отнасят за общия производствен капацитет за TRI + PER.

За съществуващите предприятия, използващи дехидрохлориране на тетрахлоетан, производственият капацитет е еквивалентен на производствения капацитет за TRI – PER, като съотношението за производство на TRI - PER представлява една трета.

Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административният орган, или, а при отсъствие , най- голямото годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава съществено от действителното производство.

⁽⁴⁾ Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, заглавие А (4), граничните концентрации на TRI се отнасят до следните референтни стойности:

- сектор (а), 5 m3/t продукция TRI + PER

⁽⁵⁾ Тези гранични стойности се прилагат само за промишлените предприятия, чиито годишни зауствания надхвърлят 30 kg/година.

Заглавие Б (121): Цели за качество

Среда	Гранични стойности за качество (µg/l)	Да се спазва от
повърхностни води на сушата	10	1.1.1993 г.
Води при устието		

Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието		
Териториални морски води		

Комисията ще сравни резултатите от мониторинга, проведен в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 2,5 µg/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа граничните стойности за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Заглавие В (121): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на трихлороетилен (TRI) в отпадъчните води и във водната околна среда е газова хроматография с електронзахващащ детектор след екстракцията с подходящ разтворител
2. Границата на определяне на TRI е 10 µg/l за отпадъчните води и 0,1 µg/l за водната околна среда.
3. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.
4. Държавите-членки могат да определят концентрациите на TRI с позоваване на количеството AOX, EOX или VOX, при условия, че Комисията предварително се е убедила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на TRI и на използвания параметър.

X. Специални разпоредби относно перхлоретилен (PER) (№ 111)

CAS -127-18-4

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на PER като разтворител за химическо чистене, за екстракцията на мазнина или миризми за обезмасляване на метали, когато годишните зауствания представляват по-малко от 30 kg/година. Тези незначителни зауствания могат да бъдат изключени от прилагането на изискванията, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО, държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 година. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.

Заглавие A(III): Гранични стойности на емисионните норми⁽¹⁾

Вид промишлено предприятие ⁽²⁾	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във		Да се спазва от
		тегло (g/t) ⁽³⁾	концентрация (mg/l) ⁽⁴⁾	
а) Производство на трихлоретилен (TRI) и перхлоретилен (PER) (TRI- PER процеси)	месечна	10	2	1.1.1993 г.
		2,5	0,5	1.1.1995 г.
	дневна	20	4	1.1.1993 г.
		5	1	1.1.1995 г.
б) Производство на въглероден тетрахлорид и перхлоретилен (TETRA-PER процеси)	месечна	10	5	1.1.1993 г.
		2,5	1,25	1.1.1995 г.
	дневна	20	10	1.1.1993 г.
		5	2,5	1.1.1995 г.
в) Употреба на PER за обезмасляване на метали ⁽⁵⁾	месечна	-	0,1	1.1.1993 г.
	дневна	-	0,2	1.1.1993 г.
г) Производство на хлорофлуоровъглерод ⁽⁶⁾	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

⁽¹⁾ Отчитайки летливостта на перхлоретилена и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6 от Директива 86/289/ЕИО, в случая, когато се използва процес, включващ разбъркване на открито на отпадъчни води, съдържащи перхлоретилен, държавите-членки трябва да изискват да се спазват граничните стойности нагоре по течението от съответните предприятия те трябва да гарантират че, всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

(²) Опростена процедура за контрол може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 kg/година.

(³) За отраслите “а” и “б”, граничните стойности за зауствания на PER се отнасят или за общия производствен капацитет за TRI + PER, или за общия производствен капацитет за TETRA + PER

Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административният орган или, при отсъствие, най-голямото годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава значително от действителното производство.

(⁴) Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, Заглавие А, точка 4, пределните концентрации за PER се отнасят до следните референтни обеми:

- отрасъл “а”: 5 м³/t производство на TRI + PER,

- отрасъл “б”: 2 м³/t производство на TETRA + PER.

(⁵) Граничните стойности се прилагат само за промишлените предприятия, чиито годишни зауствания надхвърлят 30 kg/година.

(⁶) Понастоящем не е възможно да се приемат гранични стойности за този отрасъл. Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение на Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми в съответствие с приложение I, Заглавие А, точка 3.

Заглавие Б (III): Цели за качество

Среда	Цели за качество (µg/l)	Да се спазва от
повърхностни води на сушата	}	1.1.1993 г.
Води при устието		
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието		
Териториални морски води		

Комисията ще сравни резултатите от мониторинга, извършен в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 2,5 µg/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа граничните стойности за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Заглавие В (111): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на перхлоретилен (PER) в отпадъчните води и във водната околна среда е газова хроматография с електрон-захващащ детектор след екстракцията с подходящ разтворител.

Границата на определяне на PER е 10 µg/l за отпадъчните води и 0,1 µg/l за водната околна среда.

2. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.

3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на PER с позоваване на количеството AOX, EOX или VOX, при условие, че Комисията предварително се е убедила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на PER и на използвания параметър.

XI. Специални разпоредби относно трихлоробензен (*) (TCB) (117, 118) ()**

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на TCB като разтворител или основа на оцветители в текстилната промишленост или като съставка на масла, използвани в трансформаторите, докато се приемат общностни разпоредби в тази област. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО, държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 година. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.

(**) TCB може да се представи под формата на един от следните три свои изомера:

- 1, 2, 3- TCB – CAS 87-61-6,
- 1, 2, 4-TCB – CAS 120-82-1 (№ 118 в списъка на ЕИО),
- 1, 3, 5-TCB – CAS 180-70-3.

Техническото TCB (№17 в списъка на ЕИО) е смес от три изомера, от които преди всичко 1, 2, 4-TCB може да съдържа и слаби количества от ди- и тетрахлоробензен

Във всички случаи разпоредбите се отнасят за общото TCB (сумата от трите изомера)

Заглавие А (117, 118): Гранични стойности на емисионните норми

Неизменност: Не трябва да има значително, пряко или косвено, увеличение във времето на замърсяването, произтичащо от зауставията на TCB и засягащо концентрациите в утайките и/или черупчестите и/или ракообразните и/или рибите.

Вид промишлено предприятие ⁽²⁾	Вид средна стойност	Гранични стойности, изразени във		Да се спазва от
		Тегло (g/t) ⁽¹⁾	концентрация (mg/l) ⁽²⁾	

а) Производство на ТСВ чрез дехидрохлориране на НСН и/или преработка на ТСВ	месечна	25 10	2,5 1	1.1.1993 г. 1.1.1995 г.
	дневна	50 20	5 2	1.1.1993 г. 1.1.1995 г.
б) Производство и/или преработка на хлоробензени чрез хлориране на бензен ⁽³⁾	месечна	5 0,5	0,5 0,05	1.1.1993 г. 1.1.1995 г.
	дневна	10 1	1 0,1	1.1.1993 г. 1.1.1995 г.

(¹) Граничните стойности за зауствания на ТСВ (сума от трите изомера) са дадени:

- за отрасъла “а”: по отношение на общия производствен капацитет на ТСВ,
- за отрасъла “б”: по отношение на общия производствен или преработвателен капацитет за моно- и дихлоробензени.

Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административният орган или, при отсъствие, най- голямото годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава значително от действителното производство.

(²) Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, Заглавие А, точка 4, пределните концентрации се отнасят до следните референтни обеми:

- отрасъл “а”: 10 м³/t произведен или преработен ТСВ,
- отрасъл “б”: 10 м³/t произведен или преработен моно- и дихлоробензен.

(³) За съществуващите предприятия, заустващи под 50 kg/година към 1 януари 1995 г., граничните стойности, които трябва да се спазват към тази дата, са равни на половината от граничните стойности, които трябва да се спазват, считано от 1 януари 1993 година.

Заглавие Б (117, 118) : Гранични стойности за качество

Среда	Гранични стойности за качество (µg/l)	Да се спазва от
повърхностни води на сушата	0,4	1.1.1993 г.
Води при устието		
Вътрешни крайбрежни води, освен водите при устието		
Териториални морски води		

Комисията ще сравнява резултатите от мониторинга, получени в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 0,1 µg/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа граничните стойности за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Заглавие В (117, 118): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на трихлоробензен (ТСВ) в отпадъчните води и във водната околна среда е газхроматография с електронзахващ детектор след екстракцията с подходящ разтворител. Границата на определяне за всеки изомер поотделно е 1 µg/l за отпадъчните води и 10 ng/l за водите.

2. Референтният метод за определяне на ТСВ в утайките и организмите е газхроматография с електронзахващ детектор след подходяща подготовка на пробата. Границата на определяне за всеки изомер поотделно е 1 µg/kg сухо вещество.

3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на ТСВ с позоваване на количеството АОХ или ЕОХ, при условие, че Комисията предварително се е уверила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на ТСВ и на използвания параметър.

4. Точността и верността на метода трябва да е $\pm 50\%$ при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.”